

KHEN ĐỨA BÉ

Nhà nọ mới sinh mới sinh một đứa trẻ, bạn bè của bố mẹ đưa bé tập nập tới thăm và chúc mừng.

Một người nói: “Mắt thằng bé giống hệt mẹ như đúc”.

Người khác nói: “Mũi thằng bé giống hệt mẹ nó như đúc”.

Chị gái thằng bé mới bốn tuổi cũng nói:

“Hàm răng của thằng bé lại giống bà nội cháu”.

TRAI GÁI CÓ KHÁC NHAU

Thầy giáo: “Người sinh năm một chín hai bảy, năm nay mấy tuổi?”

Học sinh: “Em xin hỏi thầy người ấy là nam hay là nữ ạ?”

THÚ Y LÀ NGƯỜI

Thằng bé nói với mẹ: “Hôm nay con nhìn thấy một con ngựa ngã quy bên đường, mọi người nói là phải đi mời thú y đến chữa, nếu không nó sẽ chết.

Mẹ ơi, sau đó chú ý đến, hoá ra vẫn là người”.

GIẤU THAN

Bố quát: “Vì sao con lại vùi than xuống đất?” Đứa con trai lo lắng nói: “Thầy giáo con bảo là, năm mươi năm nữa than than trên thế giới không còn nữa”.

HOẠ SĨ VÀ TRẺ ĐÁNH GIÀY

Họa sĩ nọ dung mạo khôi ngô tuấn tú nhưng tóc râu rối bù. Một hôm, ông ta đi trên đường phố thì có một chú bé đánh giày nhỏ con đi đến bên cạnh:

“Thưa ông, ông có đánh giày không ạ?”

Vị giáo sư trả lời: “Cháu, ta không cần đánh giày, có điều nếu cháu đi rửa mặt thì ta sẽ cho cháu ba đồng”.

“Vâng, thưa ông!” Đứa bé trả lời. Nó đi đến vòi phun nước, sau khi rửa mặt sạch sẽ nó quay lại. Họa sĩ nhìn thấy thế rất vui: “Tốt rồi, cháu bé, cháu đã kiếm được ba đồng rồi!” Vừa nói ông ta lấy tiền ra cho cháu bé. “Tiền đây cháu cầm lấy”.

Thằng bé nói: “Cháu chẳng bao giờ cần thứ tiền này, cháu có thể biếu lại ông, chỉ mong ông đi cắt tóc cạo râu thôi!”

LỰA CHỌN HAY NHẤT

Một đứa bé không biết đếm từ mười trở lên, cô giáo rất lo lắng: “Cháu lớn lên sẽ làm gì nào?”

Đứa trẻ đáp: “làm trọng tài quyền anh ạ!”

THƯ CHỈ CÓ BA CHỮ

Một học sinh viết thư về nhà xin tiền, dùng tờ bưu thiếp, ngoài việc viết địa chỉ và tên người nhận ra, cả bức thư chỉ có ba chữ lớn: “Bố: Tiền! Con”.

LÝ BẠCH CẬN THỊ

Thầy giáo hỏi học trò: “Khi đọc hai câu thơ
“Ánh trăng sáng trước giường, ngò là sương trên
đất” của LÝ BẠCH em có cảm tưởng gì?”

Học trò: “Thưa thầy, nhất định ông ấy là một
người cận thị ạ!”

CÒN HƠN THỀ

Bà mẹ chỉ vào thằng con búng bình:
“Nhìn kìa con bẩn quá, đến mặt cũng chẳng rửa, hạt cơm ăn buổi sang còn dính trên mép!”
“Mẹ nói sai rồi, đây là hạt cơm còn lại từ buổi tối hôm qua đấy!”

THƯ NHANH

Mẹ: “Con! Bức thư này gửi cho dì B ở Đài Nam con mang ra bỏ vào thùng thư đi”.

Thằng con đem thư đi, ba tiếng đồng hồ sau mới về, mồ hôi mồ kê nhễ nhại.

Mẹ: “Con sao thế?”

Con: “Con nghĩ là muốn cho thư đến nhanh một chút, cho nên chạy đến thùng thư số bảy ở phía tây để bỏ, vì Đài Nam ở phía tây mà”.